

טבעד למטה

(שעורים בהסתכלות)

נבואתי נתקיימה!

יום ב' נובמבר עבר בשלום, כאשר אמרתי יהודים לא הונו ביום הנס "ביתם הלאומי" (גם זה מול!). חנוך יות הגויים לא נסגרו (כנראה שחוער שלהם קמץ הפעם איזה מאות לירות להוצאות ה"נעילה..."). היה בעירנו שקט ושלוה במה שנאמר: לא יהרץ... לשוננו והידעתם, רבותי, מדוע? — פשוט, מפני כי נפל פחד היהודים עליהם, כלומר על בנידודנו. והלא ידעתם כי מפני רובת ריק פוחדים שנים; בעל הרובה היודע כי ריק הוא, והעומד לפני הרובה בחשבו כי הוא מ"א..."

וגם מן השמים נלחמו לנו הפעם — כך אמרו היהודים בעיר העתיקה ובשכונות המזרחיות — וראויה לדבר, כי שאך יצאו הבריונים ממוקום המקדש אחר תפלתם יוד גשם שוטף ארצה וכלכי נתפורו לכל רוח ושכחו את אח"כ..."

ואם תרצו, רבותי, אנא לכב שוב: ברי לי כי בשנה העלמה, ביום ב' נובמבר, יהיו כל המשרדים והחנוך יות של היהודים ואפילו של אג"י

בעירנו סגורים ומסוגרים, לא תלילה מפקד — הירושלמיים שלנו אינט "וולאד-אל-מיייתה!!" — אלא, פשוט מפני כי יום 2 נובמבר 1928 יחול להיות ביום שבת...
אקמצא וכריקמצא הרבה ביתר ובגלל שני שמישים פשוטים הרב לנו הכולת שלנו בעשירו לחידש תשרי!

אין מול לישורים בעירנו גם ה"ש" ב"י" ל"נובמבר עבר בשקט והם נשארו כלי התיכתי-עבודה כמעט, חוץ מזה שהביא-שיבוקים לכלכו בלילה את קירית יושלם בצבע אדום והש"ט רים לכלכו אותם ביום בצבע שחור... אגב, מספרים כי הדיפלומט הפרי י"י ש"טנו בקר בומן האחרון את סוריה ושאל מאתו הנציב הצרפתי באירונך יהי:

הנה כי כן, תיבתינו הצילה איתנו אלפנים מהמבול ותיבת נח גילפני הכולת החריבה אותנו...
ושוב יואלים, מפני מה קראים לתודיש הזה מ"ר חשון ולא אומרים, מישי? מדיכסלו או מדיניסן?

והתירץ הוא, כי הדש חשון הוא ומספרים כי יהודי אחד פשוט

היהודי, שאין בו שום חג, ונהפוך הוא: בזמננו נתרבו ההגים והימים טובים דוקא בחדש זה.

ראשית חכמה — יום שני לנו במיבר — יום הגנו, חג הפחדים בעיר בירתנו, וביום 7 לנובמבר החג האר דום, להבדיל, בארצנו וביום 11 נובמבר הג "השתיקה" של האנגלים בירד שלם והטרם של יהודי "המנורה" בעירנו.

ומעבשי יקרא ההדש הזה לא מדיהשון ובמקומו מדיהשירי, לזכר הכולת שלנו בעשירו לחידש תשרי!

אין מול לישורים בעירנו גם ה"ש" ב"י" ל"נובמבר עבר בשקט והם נשארו כלי התיכתי-עבודה כמעט, חוץ מזה שהביא-שיבוקים לכלכו בלילה את קירית יושלם בצבע אדום והש"ט רים לכלכו אותם ביום בצבע שחור... אגב, מספרים כי הדיפלומט הפרי י"י ש"טנו בקר בומן האחרון את סוריה ושאל מאתו הנציב הצרפתי באירונך יהי:

ומה נשמע, אדוני, בדבר הכול-ביקים בא"י?
ומיד ענה לו הדיפלומט שלנו ב"שוננו:

— מישי מה שנשמע בדבר הכול-ביקים שאבם בצרפת...
ומספרים כי יהודי אחד פשוט

נסע ברכבת ושמע שיהת הנוסעים ע"ד רעידת-אדמה, שהיתה ביאפאן או באיטליה, נתקרב אל שכנו ושאל: הגרנא לי, ר' יהודי, כלום זה טוב ליהודים?..
שאלה זו נתעוררה בקרבי בשבוע זה בקראי את הבשורה כתלגרם של סט"א, שנתפרסם מיד בהוצות ידושי ל"ם כי הו"ב ר נבחר לנשיא הקה-ליה באמריקה. — "כלום זה טוב ליהודים?"

הן זהו נצחון גמור ומיכדיע לקלוסי-קלוקס-קלאן וכל "שונאי-ציון למיניהם ופירושו של נצחון ה"י" מ"ו יהוה הוא: נעילה הרשה של שערי אמריקה בפני אה"ב"י, "יובש" גמור ומעט הפרנסה שיש ליהודינו מן המיסקה ג"יין קדיש" הנבל אף היא מהם, אלא שהוא בעצמו כלומר הו"ב ר כך מוסרים לו יודעי-דבר הוא אדם חשוב ותגון מאד. הלואי!...

ואחרי הובר, מובן מאדו ש"יזני גוף יבחר לנשיא ה"הרפובליקה" שלנו בתל-אביב. איני יודע אם הוא בתוך "הדצים" אבל ברי לי שהוא יניע רא-יטנה לכסא-הנשיאות, ראשית מפני שאין טוב מינו בעיר העבריה הראי שונה שלנו, והשנית — וזהו העיקר! — מפני המעשה שאני דוצה לספר לכם,

מספרים על יהודי אחד שבא לעיירה, נכנס לבית הראשון ושאל: היכן גר כאן ר' קלמנקה גבאי? — מה?! — שאל אותו בעל הבית בתמיה גדולה — על קלמנקה גבאי אתה יואל? צא מיד מביתי!
נכנס היהודי לבית שני ושאל: — על איש הבליעל הזה אתה יואל, על עוכר-העם, הגולו תוח? — התנפל עליו בעלי-הבית השני — הנהו גר ישם בבית האדום אשר בקצה העיר... ותשובית כאלה קבל היהודי מכל אנשי העיירה עד שהגיע סו"ם אל הבית האדום ונכנס מתוך פחד ורעד דה...
קבל אותו ר' קלמנקה גבאי בסבר פנים יפות, הגיש לו מיד כסא ובקש מאתו לשבת.

מה שאלתך זמה בקשתך, ר' יהודי, — שאל מאתו ר' קלמנקה. ולאחר שמיטר לו היהודי את בקי שתו נדרו הגבאי ועשה הכל כרצונו וכבקשתו בשלמות, כאשר גמרו את העסקי פנה אליו היהודי ואמר: — יסלתנא לי ר' קלמנקה על שא-לתי שאני דוצה לשאל מאתו, כמה שנים היא גבאי בעיירה זו?

— אחתי-עשרה שנה בה! — ענת הגבאי מתוך גדלות-כלפי מאי אתה שואל מיני, תא? — סתם כך! — ענה השני — רצוי

תי לדעת אם יש לו איזה טובת-הנאה מכל טרהתו זו?
הם ושלום! — ענת ר' קלמנקה — אידבת, איני הם על ביתי ועל זמני וגם על ככפיי...
— ולמה לך איפוא כל המשרה הזאת?

— פשוט — עונה ר' קלמנקה בני אין — ס פ נ י ה כ ב ו ד !...
נקל לשער את "הכבוד", שינחל ר' מאיר קה הגבאי של ת"א מהשכאק וביתוד מחבר וושיד או מחבר ערם ואפילי מע לייפוליו: זכ"כעלי-הבתיב" שלנו...
וכפי הבשורה, שהביאי לנו העי תינים והתייפונים מזכרון-יעקב, הנצי חון הצד החגיון והשכל הישר ובתי-הספר נשארו סו"כ בודי אפקוח הכללי וחבר על מקמו יבוא בשלום.

הוי יקירי, כשם שהרבה שלוהים למקום לשקח את מגפותיו אל בני-האדם, כך הרבה שלוהים ל"מזרחי" לשלוח את רוחת לבתי הספר בא"י... אבל, ביהוד באה "רוח הקודש" המור רחית לנו, ע"י ה"ספך-ד"ס"ם, הזכרונ, שרק לפני שנה התנגד קפתיחת טהלי-קה ה' כמישכה זמען שבני אכרים אינם צריכים להיות למדנים גדולים ועליהם להשאר במושכה קשורים לאי דמה וכו' וכו' ואת בניו שלח מיד

לביה"ס של האמריקאים בבירות... ואני, אם אשפט על פי הידיעות שיש לי מזכרון-יעקב שלי, מושבתי וערש-לדותי, רחוקים הם הזכרוניים מרה "המזרח" שהיא מהלכת בימינו עתה בכל הארץ מעין אינפלואנציה להבדיל, אמנם, ישנם עדיין בוגי אכר שים היודעים למצא איזה דבר טוב בסדר הלמוד הישן בחדרים ובשיבות ישנם אכרים משכילים בני זמנתי שלמה שיש להם "דעה מיוחדת" בשאי-נות התנוך, שאינם אומרים טוב וכו' החדש (וביחוד לבה"ס של ועד התנוך שלנו), ואלם אין חלקם עם ה"החזרים בתשובה" ומטיפים דת לאהדים.

ובכן, תגתי להם לזכרוניים — יאמרו עליהם מה שיאמרו ייתלצין עליהם שיהיה ההנה"י, ר' מיכאל, כמה שירצה לישב "עכנדישבת" — שלא הלכו לקניסא, אף לא כרליין (הרם) ולא אחרי משה'לה (השוהט) וחברו ה"סכר-ד"ס"ם, כי אם בדרך הראויה באמת לאבי-השיבות בשומדין!

אגב, יאיתי בשבוע זה את "שלום-עליכם" על במת "האהלה" בתי אטרות ציין, וברכתי עליו: ברוך הן אמת...
"השודדים הכתריאלובקה" הרעו את ש"ע על חלטה לא גמכין ולא

באנחה א"א בקריקאמירות הנלענות ובהעניות המיטיות דמתקרין בלע"י: "אקספרסיבונג" ד יהודי שבא אל דיטשייד הזכיר לנו את הקבצנים "הדייהחופה של "הדבוק", שומרי-הספך נחפד ל"מישי ל"ד" (של הדבוק) והר גדין דימשי"ל ה"ז"ו בדמיונו את קיטקיש ביי בות-הנכרשה שלו, אר לא לבנה כי אם אדומה כ"קצא" דיכ"י...
לו כם שינדי-עליכם באמת מקברו ודאח את היהודים טה, מכתריאלובקה חיה מישהיטם מישי באילו קם משה רבנו ממנוחתו, רא"ה את יהודינו בכי תי אונגדן או גבתי מהסה אחר ה"הי"ן" בשב"ק...
אבלי שתוק ר' עזריאל, ואל תבי סר תלילה, מן הסכנו את שני כרפיי-ביד...
יבסוף, יתבשרדנא הסיבי הקורד אים, בשורה זו שמבשרים עפ"י רוב ע"י טי — כי בקרוב בימינו נזכה יראית בערנו את "ה קו נ ד ס ה א ר צ י י ד י ש ר א ל י"י" בצורת שתון שבועי התגלי-הומודיסטרי-מדידי יבי' וכו', יש צא לאור ע"י חברת "אכור ליה"ם", ובתוכם גם אני ענדכם הנאמן...
ע"י מו"ח